

Finansloven, og jeg tror, at man slipper billigst ved at fastsætte Pensionen paa Korhaand. I øvrigt skal jeg ligesom den ærede Udenrigsminister paa ny henvise til, at her intet som helst vedtages om Ansættelsen af et større eller mindre Antal udsendte Konsuler. Dette Spørgsmaal holdes fuldstændig aabent og vil blive Genstand for Beslutning enten ved en særlig Lov eller for hvert enkelt Tilfældes Bedkommende gennem en Bevilling paa Finansloven.

**Korsgaard:** Det glæder mig, at den ærede Ordfører ikke gentog sin Beretning. Jeg ser dertil en Erkendelse af, at det har været den ærede Ordfører og ikke mig, der har været i Misforståelse med Hensyn til det finansielle Resultat af denne Lov. Det finansielle Resultat bliver altsaa, at medens Konsulatudgifterne, bortset fra den Erstatning, som alle ere enige om, skal falde bort, i de sidste 3 Aar have været fra 117,000—137,000 Kr., saa bliver det efter Forslaget her 180,000 Kr. det vil sige op imod 50,000 Kr. større om Aaret, end de hidtil have været. Angaaende det af to ærede Medlemmer stillede Forslag skal jeg sige, at jeg vel tror ligesom den ærede Ordfører og et andet æret Medlem, at Statskassen i sin Tid, hvis vi overhovedet gaa ind paa Udsendelse af Konsuler, ikke vil slippe billigere ved at lade Pensionsspørgsmaalet staa hen; men da jeg ønsker, at Spørgsmaalet om Udsendelse af faste Konsuler skal holdes saa aabent som muligt, finder jeg det hensigtsmæssigt ogsaa at holde Pensionsspørgsmaalet aabent, og dertil egner sig det af de to ærede Medlemmer stillede Forslag særdeles godt. Endnu skal jeg gøre den lille personlige Bemærkning til det ærede Medlem fra Skanderborg (Bajer), at han vel har Ret i, at den ældste Politiker, hvis Navn han nævnte, nærmest stod paa samme Standpunkt som Flertallet i denne Sag — det er ogsaa mig bekendt, at han har ønsket Udsendelse af Konsuler — men det er en lidt for stor Fordring, det ærede Medlem stiller, naar han vil, at Arvtagerne, som han kaldte dem, skulle ikke alene svare for den Fortid, de selv kunne have — det er jo for Politikere somme Tider ret vanskeligt at svare for deres Fortid — men ogsaa absolut skulle svare for en afdød Politikers Standpunkt. Det synes mig at være en lidt haard Fordring at stille til Arvtagerne.

**Boijen:** Jeg skal med et Par Ord anbefale Lovforslagets endelige Vedtagelse og skal gøre opmærksom paa de Fremskridt, som dette Lovforslags Gennemførelse vil

medføre. For det første er hele Opkrævningsmaaden af Konsulatafgiften et Fremskridt. Ved Lovforslaget opnaas det, at Skibe under 50 Registertons blive fri for at betale Konsulatafgift. Ganste vist ville de fleste af saadanne Skibe ikke gaa i udenrigsk Fart, og for saa vidt er dette Punkt altsaa ikke af særlig gennemgribende Betydning; men det er dog ikke Tvivl underkastet, at ogsaa Skibe under 50 Registertons i de nærmeste Karvande besejle baade tyske, svenske og norske Havne. Paa den anden Side vil Opkrævningsmaaden herefter utvivlsomt være lettere, navnlig paa det Punkt, hvor de søfarende mest have beklaget sig over den, nemlig med Hensyn til den Gæde, de have haft af at være forpligtede til at have med Konsulterne at gøre og personlig melde sig hos disse, naar de anløbe en Havn, hvor der er en Konsul. Jeg tror, at man fra Skibsfartens Side lægger ikke ringe Vægt paa at opnaa den Fordel at blive saa meget friere stillet.

Med Hensyn til selve Afgiftens Størrelse i Forhold til den nu opkrævede Konsulatafgift, er det jo Tilfældet, at vi have anslaaet Udbyttet til at skulle være nogenlunde til, hvad Konsulatafgiften nu indbringer. Jeg skal for mit Bedkommende kun udtale en lille Tvivl om, at den efter de ny Regler vil løbe op til saa meget, som den nu indbringer. Jeg slutter dette deraf, at de ny Regler ville medføre en ikke ringe Nedsættelse i Afgiften for alle saadanne Skibe, som fare i uregelmæssig Fart og altsaa ikke komme til at anløbe samme Havn et større Antal Gange i Aarets Løb. Paa den anden Side vil den ny Maade at erlægge Afgiften paa medføre nogen Forhøjelse af Afgiften for de Skibe, der gaa i regelmæssig Fart, og som jo hidtil have haft den Begunstigelse at være fri, naar de have besejlet en Havn 3 Gange i Aarets Løb. De ville efter Forslaget have at svare 1 Kr. pr. Register-ton, og det vil vistnok beløbe sig til noget mere, jeg har hørt nævne 20 Dre pr. Register-ton. Men paa den anden Side tror jeg, at selve de vedkommende ville erkende, at trods denne lille Forøgelse i Afgiften vil Vættelsen med Hensyn til Opkrævningsmaaden ækvivalere Byrden, som de komme til at paatage sig. Jeg tvivler som sagt, noget om, at denne Forhøjelse i alt Fald i Begyndelsen fuldt ud vil dække den Vættelse, som de Skibe ville faa, der gaa i uregelmæssig Fart. Jeg tvivler derfor om, at man i alt Fald straks vil opnaa det samme Udbytte af Konsulatafgiften som hidtil, men nogen bestemt Mening derom